

İnsan Gibi Yaşamak

– yolcu9901 · 27 Mart 2021

Sizi var eden anneniz ve babanız, kardeşleriniz ve ana diliniz, ait olduğunuz ırk, ulus ve etnik köken kaderinizdir. Bu her çocuk için de böyledir. Bu kader büyüüp birey olduğunuz ve kendi yolunuzun taşlarını döşerken de değişmeyecektir.

Doğduğunuz (köy, kasaba, şehir, devlet) yani, coğrafyada sizin seçiminiz değildir. Ama kaderiniz de değildir. Zaman içinde işinizin peşinden ya da kendi istencinizle coğrafyanız değişebilir fakat; aileden, okuldan, ait olduğunuz toplumdaki öğrenip içselleştirdiğiniz, toplumsal ve evrensel değerleriniz, inanç ve kanaatleriniz açık, gizli sizinle beraberdir. Seçtiğiniz yeni coğrafyada bu değerler, inanç ve kanaatlerin bazıları aşınabilir. Zaman içinde de değişebilir diyerek konuya dönelim.

George Orwell (İngiliz.Yazar. 1903 Hindistan 1950 İngiltere) “İnsan üretmeden tüketen tek yaratıktır. Süt vermez, yumurta yumurtlamaz, sabanı çekecek gücü yoktur, tavşan yakalayacak kadar hızlı koşamaz. Yine de, tüm hayvanların efendisidir.” (Hayvan Çiftliği)

George Orwell'e hak vermemek elde değil. Eğer, doğuştan var olan biyolojik aklı, beşeri akılla besleyerek; aklını kullanma, olay ve olgulardan düşünerek çıkarsama yapma, üretip yaratma, öğrenip öğretme gibi yeteneklerle desteklenmeseydi; Yok olan birçok canlı gibi belki, insan soyu da yok olabilirdi.

İnsan soyu bu yetenekleriyle, doğanın yasalarını yavaş ama karalı bir şekilde, çivi yazısı söker gibi okuyarak, ayrıcalıklı varlığını sürdürmektedir..

“Kuşlar gibi uçmayı, balıklar gibi yüzmeyi öğrendik, fakat bu arada çok basit bir sanatı unuttuk. İnsan gibi yaşamak.” Martin Luther King (Baptis 'Protestanlık Mezhebi' Papaz. ABD 1929- 1968 Suikast kurbanı)

Evet konumuz, insan gibi yaşamak.

“Bir damla sudan insan suretinde doğmanız doğanın mucizesi ise; İnsan olabilmekte sizin mucizeniz olacaktır.”

Bu insan olabilme mucizesini yaratıp, yaşamak için öncelikle, kendinizin hem diğer canlılardan hem de yakından uzağa ilişki kurduğunuz insanlardan farklı olduğunuzu bilmelisiniz. Bu farklılığınızın bilinciyle diğer insanlarla uyum içinde yaşamak zorunda olduğunuzu da anlamalı, hoşgörünüzün sınırlarını zorlamalısınız. Bu konuda, duygudaşlık (Empati) yapabilme yeteneğiniz sizin yolunuzu açacaktır.

Sizi yaratanın, doğadaki diğer canlıları da yarattığını, bunların da sizin gibi doğanın farklı, farklı parçası olduğunu, birçoğunun sizin yararınıza var olduğunu, bazılarının da sizin zararınıza olduğunu, yaşayarak öğreneceksiniz.

Sizin zararınıza olanlardan sakınacak,, gerekirse mücadele edeceksiniz. Ama hoyrat olmayacaksınız. Katliam yapmayacaksınız. Sizin zararınıza olanın, bir başka canlının yararına olabileceğini düşüneceksiniz.

Özetle, Yunus Emre (Sivrihisar doğumlu Türk. Tasavvuf şairi 1238- 1320)'nin “Yaratılmışı severim

yaratandan ötürü.” dediği gibi, doğadaki bütün farklı canlıları ve bütün bir doğayı Yunus Emre'nin gözüyle görüp doğa ile dost olmalı, doğayı korumak adına; doğaya zarar verenlerle mücadele etmelisiniz.

Bu mücadele, kendinizi koruma, geleceğinizi kurma mücadelesidir.

“Yaşam hakkı, en temel insan hakkıdır.”

Doğayı koruma mücadelesi, bir bakıma yaşam hakkınızı koruma mücadelesidir. Ondan sebep yasalar ne derse desin, bu konuda verilen her mücadele meşru müdafadır.

İnsan olabilmek yolunda, öncelikle insanca yaşayabileceğin asgari koşulların var olması da gereklidir. Bu anlamda, eğitim sürecinizden sonra severek yaptığınız işiniz, zamanı geldiğinde, sevgiye bulanmış eşiniz ve doğumdan ölüme midenizi tok tutacak aşınız (Burada aştan kastımız her türlü yiyeceklerdir.) ve başınızı sokacak sıcak, huzurlu damınız (ev) olmalıdır.

Bu koşullar her insan için asgari koşullardır. Bu koşullara ulaşmak adına;

“Ya iş üretirsiniz ya da bahane üretirsiniz. Bahane üretenler bahaneleriyle toprak olur. İş üretenlerin bedenleri toprak olsa da Kendileri, Ürettiği işlerde, fikirlerde yaşamaya devam eder”

Sevdiğiniz işi yapıyorsanız huzur sizin yoldaşınızdır. Yaptığınız iş, elinize hem yakışır hem de yapışır. İşinizi seçme şansınız yoksa (Çoğunluğun, böyle şansını hiç olmamaktadır) yaptığınız işi seveceksiniz. Özetle, ya sevdiğiniz işi yapacaksınız ya da yaptığınız işi seveceksiniz.

“Hangi işi yaparsanız yapın, ona yüreğinizden bir tutam katın.

O iş, yoldan gideni yolundan eyler, sizi de mutlu eyler.”

Biz de söylene gelen bir deyiş vardır. Çoğumuz da biliriz...

“Eşin güzel ise ne işin var düğün evinde.

Düğün senin evinde, gir oyna, çık oyna

Eşin çirkin ise ne işin var ölü evinde

Ölü senin evinde gir ağla, çık ağla.”

“Güzellik tende değil tindedir.”

Tabii ki burada sözü edilen “güzellik” ve “çirkinlik” sözlerinden, kişinin içindeki iyilik ve kötülüğü anlamak gerekir. En azından ben öyle anlıyorum.

İyi, iyi olduğu için güzel, sevgiye bulanmış bir eş insana enerji, güç ve yaşama sevinci verir. Bu, erkek için ne kadar gerekli ve gerçekse; kadın için de gerekli ve gerçektir. Böyle bir ailede erkek kendisiyle barışık olduğu kadar, kadında kendisiyle barışıktır.

Kendisiyle barışık insan, en başta eşiyile çocuklarıyla, giderek dostlarıyla, ilişki içinde olduğu insanlarla ve doğa ile de barışıktır. Kendisiyle barışık olanın yüreğinde sevgi, merhamet büyür.

“İnsan, yüreğindeki sevginin büyüklüğü kadar büyüktür.”

Hayata sarılmamızın sebebi, hayatı anlamlı kılmak içindir. Bizleri hayata bağlayan zorunluluk, hayatın, anlamsız olduğu düşüncesine kapılarak, “anlamsızlık” çukuruna düşmememiz içindir.

“Bir hayatımız, iki seçeneğimiz var. Ya yaşarsınız ya da nasıl telef ettiğinize şaşarsınız.”

Geleceği planlamak elbette önemli. Ne var ki geleceğimiz var mı işte onu bilmiyoruz.

Bu durumda da iki seçeneğimiz var. Yaşamın anlamsızlığı çukuruna düşüp çıkamamak, korkunun, kaygının, darbeleri altında ezilmek, uyuşmak, uyurgezer olmak. Tabii ki bu bir hastalık halidir.

İkinci seçeneğimiz, irademizi zorlayarak yaşamın anlamsızlığı düşüncesiyle mücadele etmektir. Bunun yolu, nefes aldığın her an yaşamı anlamlı kılmaya, üretmeye, yaratmaya yönelmektir.

“İnsan ürettiği sürece yaşar.”

Eğer bir iş, bir düşünce, bir değer üretiyorsanız yaşıyorsunuz demektir.

Sağlığınız bozulabilir. Bir kazaya kurban gidebilirsiniz bu tür endişelerin de ilacıdır üretim.

Çalıştığınız kurumunuzdan emekli olabilirsiniz. Yaşamdan emekli olamazsınız. Yemekten içmekten nasıl ki vazgeçemiyorsanız, üretmekten de vazgeçemezsiniz. Aylak, aylak yan gelip yatamazsınız. İş üreteceksiniz. Bilmiyorsanız, yeniden öğreneceksiniz. Bu düşünce olabilir, sanat çalışması, bağ bahçe işi, vs. her türden iş olabilir. İşi bitirmeyeceksiniz.

“İş biterse, işin biter.”

Yazımı bir şiirimle sonlandırmak istiyorum.

İNSAN OLMALI

İnsan, biraz da şair olmalı / Ne yazarsa yazsın, içinde bir tutam şiir olmalı / Söylediği, hüznü bir şarkı olsa da / Hoş bir manzara seyreder gibi.../ Hayatı sevmeli/ Coşkulu bir türkü eşliğinde / Ya da / Gümbür, gümbür davul sesinde / Halay başında diz kırar gibi yaşamalı! / İnsan, biraz âşık olmalı / Biraz sevdalı / Düşleri, karanlığa ışık / Hayalleri uçuk olmalı / “Deli” demeli birileri /Çekiştirip, yermeli/ Birileri, “Ne adam ya!” diyerek / Ayakta, alkış tutar gibi sevmeli / İnsan, dostunun değerini bilmeli / Düşmanına yaman olmalı, yaman! / Zalime karşı durmalı / Zulme boyun eğmemeli /Sevdiğini katıksız sevmeli / İnsan / İnsan olmalı!

-----Tahir Eker 26.3.2021